

Zaak C-422/05

Commissie van de Europese Gemeenschappen tegen Koninkrijk België

„Niet-nakoming — Richtlijn 2002/30/EG — Luchtvervoer — Geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in Gemeenschap — Vaststelling door lidstaat, tijdens uitvoeringstermijn, van bepalingen die door richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar kunnen brengen”

Conclusie van advocaat-generaal M. Poiares Maduro van 25 januari 2007 . . . I - 4752
Arrest van het Hof (Derde kamer) van 14 juni 2007 I - 4767

Samenvatting van het arrest

1. *Beroep wegens niet-nakoming — Voorwerp van geschil — Vaststelling tijdens precontentieuze procedure*
(Art. 226 EG)

2. *Vervoer — Luchtvervoer — Richtlijn 2002/30 — Geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in Gemeenschap*
 (Art. 10, tweede alinea, EG en 249, derde alinea, EG; verordening nr. 925/1999 van de Raad; richtlijn 2002/30 van het Europees Parlement en de Raad)

1. In het kader van een beroep krachtens artikel 226 EG wordt het voorwerp van het geschil bepaald door de door de Commissie aan de lidstaat gezonden aanmaningsbrief en het daaropvolgende met redenen omkleed advies, zodat het daarna niet meer kan worden verruimd. De aan de betrokken staat geboden mogelijkheid om opmerkingen in te dienen, vormt immers — ook wanneer die staat meent daarvan geen gebruik te moeten maken — een door het Verdrag gewilde essentiële waarborg, en de eerbiediging van die mogelijkheid is een wezenlijk vormvereiste voor de regelmatigheid van de procedure tot vaststelling van de niet-nakoming door een lidstaat van de op hem rustende verplichtingen. Derhalve moeten het met redenen omkleed advies en het verzoekschrift van de Commissie op dezelfde grieven berusten als de aanmaningsbrief waarmee de precontentieuze procedure is ingeleid.

In dit verband kan de opmerking van de Commissie dat een lidstaat, toen hij richtlijn 2002/30 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap heeft uitgevoerd, een nationale wettelijke regeling houdende verbod op nachtvluchten van sommige burgerlijke subsonische straalvliegtuigen niet heeft

ingetrokken, en dat deze nationale wettelijke regeling na de termijn voor uitvoering nog steeds van kracht was, geen nieuwe grief vormen, ook al is deze opmerking pas in de fase van het verzoekschrift gemaakt. Het gaat immers om een eenvoudige feitelijke vaststelling van de Commissie waarop deze zich mag beroepen voor zover de beschreven situatie het bewijs kan vormen dat er sinds het verstrijken van de in het met redenen omkleed advies verleende termijn van twee maanden geen wijzigingen zijn opgetreden, en dat deze nationale wettelijke regeling geen overgangsmaatregel was teneinde de continuïteit te waarborgen na de intrekking van verordening nr. 925/1999 betreffende de inschrijving en het gebruik in de Gemeenschap van bepaalde typen civiele subsonische straalvliegtuigen die werden aangepast en gecertificeerd als zijnde in overeenstemming met de normen van boekdeel I, deel II, hoofdstuk 3, van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde uitgave.

(cf. punten 25, 27)

2. Artikel 10, tweede alinea, EG, en artikel 249, derde alinea, EG, alsook richtlijn

2002/30 betreffende de vaststelling van regels en procedures met betrekking tot de invoering van geluidgerelateerde exploitatiebeperkingen op luchthavens in de Gemeenschap, eisen dat de lidstaten zich gedurende de termijn voor uitvoering van die richtlijn onthouden van maatregelen die de verwezenlijking van het door deze richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar zouden brengen. De lidstaten kunnen dan ook niet tijdens de termijn voor uitvoering van deze richtlijn bepalingen vaststellen die weliswaar hetzelfde doel nastreven, namelijk het beperken van het aantal mensen dat ernstige hinder ondervindt van de nadelige gevolgen van vliegtuiglawaai, maar die in de weg staan aan het invoeren van homogene exploitatiebeperkingen in de gehele Gemeenschap.

De vaststelling door een lidstaat, tijdens de termijn voor de uitvoering van de richtlijn, van een regeling houdende verbod op nachtvluchten van sommige burgerlijke subsonische straalvliegtuigen, die niet tot uitvoering van deze richtlijn strekte, maar tot vaststelling van een geharmoniseerd regelgevingskader op nationaal niveau teneinde de door vliegtuigen veroorzaakte geluidsoverlast te verminderen, dat was gebaseerd op de aanpak, bedoeld in verordening nr. 925/1999 betreffende de inschrijving en het gebruik in de Gemeenschap van bepaalde typen civiele subsonische straalvliegtuigen die werden aangepast en gecertificeerd als zijnde in overeenstemming met de normen van boekdeel I, deel II, hoofdstuk 3, van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, derde

uitgave, namelijk het vaststellen van exploitatiebeperkingen op basis van de omloopverhouding van de motoren met als doel, de exploitatie van gecertificeerde civiele subsonische straalvliegtuigen definitief te verbieden, kan de verwezenlijking van het door deze richtlijn voorgeschreven resultaat ernstig in gevaar brengen.

In dit verband heeft de vaststelling van deze nationale regeling, die minder dan drie maanden vóór het verstrijken van de termijn voor uitvoering van de richtlijn in werking is getreden, geleid tot een niet gerechtvaardigde ongunstige behandeling van sommige categorieën vliegtuigen en de voorwaarden voor de uitvoering en de toepassing van de richtlijn in de Gemeenschap op duurzame wijze aangetast. Wegens het verbod van exploitatie van verscheidene vliegtuigen als gevolg van de toepassing van deze nationale regeling kan immers bij de in deze richtlijn voorziene evaluatie van de gevolgen van de geluidsoverlast niet de overlast in aanmerking worden genomen die wordt veroorzaakt door alle vliegtuigen die voldoen aan de voorschriften van boekdeel I, deel II, hoofdstuk 3, van bijlage 16 bij het Verdrag inzake de internationale burgerluchtvaart, en wordt het bijgevolg onmogelijk om een optimale verbetering van het geluidsbeheer overeenkomstig de bepalingen van deze richtlijn tot stand te brengen.

(cf. punten 63-65, 68)